

Živijo,

če bereš tole pismo, verjamem, da vsaj malo razmišljaš o vpisu na Škofijsko klasično gimnazijo v Šentvidu. Verjetno si o tej gimnazij slišal že marsikaj. Jaz pa, kot dijak ŠKG – ja, ti bom v tem pismu podiral najpogostejše stereotipe o šoli, ki so ti pogosto prišli na ušesa ali pa boš zanje danes slišal prvič.

Stereotip št. 1: »*Vsak, ki se odloči za Škofijsko klasično gimnazijo, gre po koncu šolanja za duhovnika in nuno.*« Tolikokrat sem že slišal: »A ti si pa s škofijske, pol boš šel pa sigurno za župnika. Oo, a pol boš škof? Aha, se pravi, da greš v duhovniške vode?«, da mi gredo take misli skozi eno uho notri in drugo uho ven. Res je, da je naša gimnazija katoliška, kar pomeni, da imamo v predmetniku prav poseben predmet – vera in kultura, na kratko VIK –, da dan začnemo in zaključimo z molitvijo, ki je po navadi kakšna kratka misel, da imamo duhovne obnove, da se med letom spomnimo in praznujemo katoliške praznike, da na ekskurzijah obiščemo marsikatero cerkev ... a zato ne postanemo duhovniki in nune. Kdo izmed dijakov se odloči za študij teologije in duhovništvo, a večina svoja pota nadaljuje drugje. Škofijska je običajna gimnazija, na kateri pa spotoma izveš še kaj več o veri, lahko svojo vero poglobiš, jo najdeš ...

Stereotip št. 2: »*Na škofijsko gredo lahko le zelo verni fantje in dekleta.*« Nikakor ni res. Že v zgornjem opisu sem omenil, da je ŠKG običajna gimnazija. Na gimnazijo lahko pride kdorkoli. Vera pri tem ni nikakršna ovira. Lahko si veren ali ne. Lahko ti povem, da imam tudi sam kakšnega sošolca, ki ni veren, pa se ima pri nas super, zanimiv mu je tudi pouk vere in kulture. Prav ta predmet je eden izmed najbolj priljubljenih predmetov, saj je namenjen bolj sprostitvi, spoznavanju samega sebe, sveta okoli sebe. Glavno je, da imamo pri VIK vsi odlične ocene. Je eden izmed predmetov, ki ti dvigne povprečje.

Stereotip št. 3: »*Škofijci se med seboj v prostem času pogovarjajo v latinščini.*« Res je, da se vsi škofijci učimo latinščino vsa štiri leta. A latinščina ni tako priljubljen predmet, zato ti moram povedati, da se v prostem času ne pogovarjamo v latinščini. Morda kdaj iz kakšnih ust prileti kakšen latinski rek ali pa boš kdaj slišal kakšnega nadobudnega dijaka, ki se trudi, da bi govoril latinsko. Tako ali drugače pa je latinščina izumrl jezik. Vendar profesorji pravijo drugače: latinščina je nesmrtna.

Stereotip št. 4: »*Na ŠKG ni dovoljeno imeti dekleta oz. fanta.*« Ne se bat, če še nimaš dekleta, ti povem, da je na ŠKG toliko deklet, da se sigurno najde tudi kakšna zate. Sam imam v razredu 20 deklet, 20 ljubic, kot pravi Adi Smolar. Ah, ta škofijska dekleta so pa res nekaj boljšega, boš videl, ko se nam boš pridružil. Marsikdo najde svojo sorodno dušico in z njo šarmira po hodnikih in pozneje v življenju.

Stereotip št. 5: »*Fantje hodijo po levi, dekleta pa po desni, med njimi mora biti vsaj meter, meter in pol po korona standardnih.*« Dvosmerni promet po škofijskih hodnikih in stopniščih zares nekoliko velja, vendar ni ločen po spolih. Dekleta in fantje lahko hodimo tako po desni kot tudi po levi, mešano, a nekako velja nenapisano pravilo tako kot na cesti – drži se desne. Drugače se ti lahko hitro pripeti, da z nekom podeliš čelno.

Stereotip št. 6: »*Na Škofijski klasični gimnazij ni dobre hrane.*« Napaka, hrana je, in to tudi dobra. Mogoče se kakšno kosilo ne posreči, a nič hudega. Za malico dobiš sendvič, jogurt,

kosmiče, rogljiček, sadje, kakav, in vse to za eno malico. Pa tudi topla malica je na voljo. Tako da lačen ne boš. Prav tako vedno lahko odideš po repete. Nujno za vse to pa je dobro razumevanje s kuharicami in kuharji že od prvega dne dalje. Vedno moraš lepo pozdraviti, se zahvaliti in ko poješ, pospraviti in poravnati pladenj. Za vse ostale nasvete, kako do hrane, pa vprašaj starejše.

Stereotip št. 7: » *Na ŠKG se lahko vpišeš le, če imaš posluh in dobro poješ.*« ŠKG je znana po svojih zborih in več kot tri četrtine dijakov in dijakinj se ukvarja z glasbo. A zgoraj navedena trditev absolutno ne velja. A pozor, profesorji glasbe in zborov imajo prav poseben talent. Tudi tiste, ki nimamo posluha, pripravijo do petja. Tak primer sem tudi sam.

Stereotip št. 8: »*Kako je videti duhovna obnova? – V samostanu te čaka mala sobica z enim oknom in posteljo. Ob njej na nočni omarici sveto pismo, rožni venec in molitvenik. Program duhovne obnove pa je videti takole: kratka triurna jutranja molitev, za zajtrk jabolko in vodo, nato sledi postenje, ki traja do prihoda domov. Vsak dan sveta maša, pred mašo pa še sveta spoved. Zvečer pa se družimo ob molitvi rožnega venca.*« Tole zgoraj pa res ne drži. Kako nakladanje! Pa kje so to pobrali! Da ti povem, kako je zares videti duhovna obnova. Namen duhovne obnove je povezovanje razreda v eno celoto, t. i. team building in sproščeno druženje. Duhovne obnove so res dogodek, ki ga v šolskem letu ne smeš zamuditi. Po njih ostanejo v spominu nova spoznanja o svojih sošolcev, debatiranje o različnih življenjskih temah, preigrane ure nogometa, košarke, presmejani zabavni večeri in sami nasmejani obrazi, ki se ne želijo vrniti v ustaljene tire življenja, šolske klopi.

Stereotip št. 9: » *Mobi je strogo prepovedan.*« Verjetno se strinjaš z mano, da so mobiji postali že skoraj del našega telesa, zato nas vsaka prepoved rabe spravi ob živce. Tudi mene. Nisem izjema, zato sem hvaležen, da tako stroge prepovedi na naši šoli ni. Mobijev seveda ne smemo uporabljati med urami pouka, razen če nam ni izrecno dovoljeno npr. pri pouku angleščine, zgodovine, latinščine ... Svobodno pa jih lahko uporabljamo med odmori, čeprav ti raje priporočam, da ta čas nameniš zabavnemu pogovoru s sošolci, igranju taroka, igranju šaha, brskanju po knjižnici ...

Stereotip št. 10: » *Škofijska klasična gimnazija je najzahtevnejša gimnazija v Sloveniji.*« Takole ti povem. Škofijska klasična gimnazija je enako zahtevna kot ostale gimnazije v Sloveniji. Zato se ne ustraši, ko poslušáš koga, ki ti pravi: »Joj, ta škofijska je pa res zahtevna, ne vem, če jo boš ti zdelal.« Resnica je taka. Na koncu vsake gimnazije te čaka matura. Baje strah in trepet vsakega dijaka. A če delaš in si vsaj malo z glavo pri pouku, ni nikakršnega problema, da tudi mature ne bi naredil. Učiti se je treba, a tako je povsod. Vedi pa, da če česa ne razumeš, imaš vedno na voljo razumne profesorje, na katere se lahko obrneš. In sošolce.

Tako, kot za šalo sem ti podrl 10 stereotipov o šolanju na ŠKG. Če še vedno verjameš kateremu izmed zgoraj navedenih trditev, pa pridi preverit sam. In ga podri sam.

Aljaž